

Hallod, kiabálta Töhi, és csak úgy fröcsögött a nyála közben. Nekem van otthon egy igazi robotszolgám, meg távirányítható grillcsirkém, meg repülő kutyám, meg lézerkardom (de igazi ám), meg időgépem, nutellaautomatám, kakikiszippantóm

és öntisztító szőnyegem, meg saját fodrászom és szakácsom, meg zöldséglevest sutyiban kiöntő tányérom, meg helyettem gondolkodó számítógépem, meg pénzcsináló gépem, meg hónaljvakaró gépem, meg ötfejű macskám, meg önmozgó, leckeíró tollam!

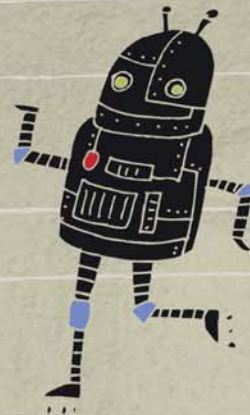
Sári csak állt, hallgatta Töhit, és azon gondolkodott, vajon van-e a fiúnak öröklevégője is, mert úgy tűnt, a végtelenségig folytatja a hadarást. Töhinek tetszett Sári, igyekezett hát lenyűgözni. Még jobban rákapcsolt. És persze van egy telefonom, amivel az Istent és a Mikulást is lehet hívni, és van egy gombom, ha megnyomom, lemegy a Nap, és egy tölcsérem, ha belefújok, szétmenekülnek a felhők, és van egy játékautóm, bármennyi ember belefér, és van egy cipőm, amivel húsz méter magasat lehet ugrani.

Sári még egy ideig hallgatta, aztán belekarolt a türelmesen várakozó, csendes Márkba. Okos lány volt, tudta, komoly kapcsolatot nem lehet effajta ígéretekre alapozni.

Töhi elszontyolodott. Letörve roskadt a padba. Minek ennyi csodálatosság, ha senkivel sem oszthatja meg. Ekkor valaki mellé kucorodott. A szegénylős kis Petra volt az. Mid van még, Töhi?, kérdezte. Töhi elmosolyodott, és mély levegőt vett. Most tényleg valami nagyot mond!

KAPITÁNY MÁTÉ

Örök- levégő

Apukám épít

Apukám egy igazi hős.
Nem azért, mert akkor is tud mesélni,
ha nincs nála könyv.
Nem is azért, mert akkor is megnevettet,
amikor kikapunk fociban a bésektől
az én öngóloommal, és a húgom is rajtam nevet.
És nem is azért, mert mindig olyan jó játékokat talál ki,
hogy azokat sose lehet megunni.
Anya egyébként nem tudja róla, hogy egy igazi hős.
Ő mindig azt mondja,
nagyra nőtt, álmodozó gyerek.
Pedig csakis egy hős lehet, aki,
mint az én apukám,
folyton várakat épít.
Anya szerint
hatalmas nagy légvárakat.

HAÁSZ JÁNOS

TÖRÖK ESZTER rajza

Volt egy váram

Volt egy váram, szép és formás.
Légből készült, csuda pompás.
Három évig laktam benne,
Szépítgetve, díszítgetve.

A lámpám is csillagból volt,
Kölcsön adta a telihold.
Volt egy csodás állatkertem,
Kedvenceim etetgettem.

Tigrist, zebrát, tapírt, pandát,
Meg egy dinót, őslényfajtát.
A légváram emelete
Mesehősökkel volt tele.

Ám egy nap egy vaksi sárkány,
Váramnak ütközött kábán.
Földre hulltam, nem szépítem.
Most a kőházam építem.

TÓTH ÁGNES

